

syskon i en familj gifta sig med tvenne syskon i en annan familj.

SYSKONSÄNG, f. 2. För tillfället redd bädd på golfvet, der män och kvinnor hvilat öfver natten oafklädda. *Bädda s. Ligga i s.*

SYSKONTYCKE, n. 4. Likhet i utscende, sådan som plågar finnas emellan syskon.

SYSKRIN, n. 5. Skrin, hvori sysaker förvaras.

SYSSELLÖS, se *Sysslölös*.

SYSSELSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Gifva att förrätta, att tänka på, att underhålla eller roa sig med. *S. en med något. Jag vet ej, hvarmed jag skall s. honom. — S. sig, v. r. S. sig med*, halva göromål, förrättning för sig, arbeta, tänka på. — *Syn.* Halva för händer, Förehafva, Arbeta på, Befatta sig med. — *Sys-selsatt*, part. pass. Stadd i göromål, förrättning, upptagen af sysslor. *Vara mycket s. — Syn. (Starkt s.)* Begripen i, Begraven i, Beckad fast vid. — *Sysseletsättande*, n. 4. [Sysso —.]

SYSSELSÄTTNING, f. 2. 1) Handlingen, då man sysselesätter sig med något. — 2) Göromål, förrättning. *Sakna s. — Syn.* Se *Göromål*. [Sysso —.]

SYSsLA, v. n. 1. Förrätta, göra. *Hafva något att s. — Sysslande*, n. 4.

SYSsLA, f. 1. (af gamla verbet *Syta*, sköta) 1) Göromål. Sägdes mest i fråga om sådana, som förefalla i ett hus, helst som förrättas af tjenstehjon. *Husliga s-lor. Oförtruten i sina s-lor. — Syn. Se Göromål. — 2)* Tjänst, embete. *Hafva en god s. Vara utan s. — Syn.* Se *Tjenst*.

SYSsLING, c. 2. *S-ar* kallas i lagen: faders hel- eller halfbroders och moders hel- eller halfbroders barn.

SYSsLÖLÖS, a. 2. Utan sysseletsättning. — *Syslölöst*, adv.

SYSsLÖsHET, f. 3. Brist på sysseletsättning.

SYSsLOMAN, m. 5. pl. — *män*. Person, som sköter göromålen för en stiftelse, en kyrka o. s. v., eller i en konkurs.

SYSsLOMANsKAP, n. 5. o. 5. En sysloman's befattning.

SYSTEM, systäm, n. 5. (gr.) 1) (i allmänhet) Ett af flera delar eller stycken bestående helt. — 2) Sammanfattning af flera särskilda delar, som verka till samma resultat. — 3) Plan, hvarefter man handlar, verkar, arbetar. — 4) Se *Läro-system*. — 5) (i naturalhistorien) Naturföremålen's sammanställning efter deras likhet och släktkap. — 6) Se *Notsystem*.

SYSTEMATISERA, v. a. 1. Ordna eller sammanställa till system, bringa till vetenskapligt sammanhang. — *Systematiserande*, n. 4. o. *Systematisering*, f. 2.

SYSTEMATISK, a. 2. 1) Ordnad, uppställd i system, vetenskapligt ordnad. — 2) Planmessig.

SYSTEMATISKT, adv. På ett systematiskt sätt; i, med system.

SYSTER, sy'st'r, f. 2. pl. *sysstrar*. 1) Kvinna, född af samma föräldrar som en annan (Köttslig syster, Helsyster), eller blott af samma far eller samma mor (Halfsyster.) — 2) Benämning, som medlemmarne på vissa qvinliga samfund, isynnerhet andliga, gifva hvarandra. Deraf *Klostersyster*. — 3) Förtrolig benämning, som gifves fruntimmer, af närmare bekanta. I denna bem. föräldratt. *Hjertans s., mig nu lyster, &c.*

SYSTERBARN, n. 5. Den, som är född af ens syster.

SYSTERDOTTER, f. 2. pl. — *döttrar*. Dotter af ens syster.

SYSTERKAKA, f. 1. Ett slags äggkaka.

SYSTERLIG, a. 2. Som utmärker eller bör utmärka bröder. *S. kärlek.*

SYSTERLIGEN, **SYSTERLIGT**, adv. Såsom en syster eller sysstrar; med systerlig kärlek.

SYSTERLOTT, m. 5. En systers lott vid arfskifte (efter äldre lag: hälften mot broder), (Fig. fam.) *Få s-en*, minsta delen.

SYSTERSKÅL, f. 2. *Dricka s.*, tömma ett glas till befästade af öfverenskommelsen att hädanefter kalla hvarandra »syster» eller »du».

SYSTERSON, m. 5. pl. — *söner*. Son af ens syster.

SYTRÅD, m. sing. Tråd, som begagnas till sömnad.

SYTÅG, n. 5. (skepp.) En surring emellan ett öga eller en kaus i ett tåg och en dylik i ett annat.

SÅ, adv. I. Betecknar: 1) Sätt. På det sättet. *Det förhåller sig s. Han ser ej s. ut. S. har jag gjort. S. är det. Om s. är. Gör s. Må s. vara. Må s. ske. S. går det. Är det s.? S. är det ej med mig. Hvarföre s.? Jag ville, att s. vore. Gör s., som jag sagt. Den s. kallade. S. och s., på något visst sätt, på det sättet. Han gjorde s. och s. S. och s., s. der, temmeligen, midt emellan, icke rätt bra, t. ex.: *Hans helsa är s. der. S. här*, på detta sättet. *Huru s.? hvarföre det? Och s. vidare*, och vidare på samma sätt. — 2) Likhet, jämförelse, grad. På lika sätt, lika, likaså; till den grad, till hvilken grad; mycket. *Som han lefvat, s. dog han. Han är s. gammal som jag. Som herren är, s. är drängen. S. angeläget det är att..., s. nödigt är det ock, att... Ej hälften s. långt. S. långt, s. vida. S. länge. S. väl* (ell. blott *Så*) *stora som små. Intet större än s. S. och s. mycket*, säges, för att uttrycka någon viss myckenhet. *S. och s. lång*, af en viss längd. *S. här (der) stor*, af denna storhet. *Slå s., att han känner det*, till den grad, att &c. *Gå ej s., att ni blir trött. Skrik inte s. Han är s. otacksam, att han nekar. S. alldeles*, till den grad fullkomligt, t. ex.: *Han blef s. alldeles slagen, att... Var s. god*, haf den godheten. *Du kan inte tro, s. elak han är*, huru elak &c. *Det är s. ljust att älska*, mycket ljust, &c. *Han är ej just s. nöjd*, ej synnerligen n. *Tiden är s. kort*, mycket kort. *Icke hafva s. orätt*, nästan rätt. *S. när*, nära nog, icke långt ifrån, t. ex.: *Han hade s. när brutit halsen af sig. Något s. när*, nästan, temmeligen, någorlunda. *S. när som*, utom, t. ex.: *Alla s. när som han*. — 3) Ordning. Derefter, derpå. *Först regerade Valdemar; sedan Magnus Ladulås; s. Birger*. — 4) Förundran, öfverraskning, tvifvel, ironi o. s. v., i fortsättningen af ett samtal. *S. att ni då ändtligen medgifver ert misstag. Han har bedragit mig två gånger, och s. talar han om att... S. att han fått sig en arving!* — *S. att ni då inte vill?* ell. *S. ni vill då inte?* — 5) Brukas såsom svar på en annans tal, för att beteckna någon viss deraf föränledd känsla eller sinnesrörelse. Uttalas i detta fall *Såå* och bör äfven så skrivas. *Han talar illa om er. Såå!* — *Ja så* (med tonvigt på *så*) svaras i mera likgiltig ton. Inleder äfven ofta en fråga, som står i sammanhang med hvad en annan yttrat, eller hvad man inhämtat, och uttrycker dervid ganska skill-*